

“No m'estranyaria gens que el Govern concedís un expedient de regulació”

Matías Carnero (UGT) és president del comitè d'empresa de SEAT i membre del comitè mundial del Grup Volkswagen-Audi.

Feia molts anys que SEAT no tornava a sortir al carrer. La situació és tan greu com la del 1993?

—Està arribant al límit, perquè l'empresa pretén solucionar tots els problemes amb una simple reducció de costos retallant els sous. Però la direcció sap que això només és un pedaç, perquè en pocs mesos ja ens tornarien a dir que sobren 600 treballadors. Continua sense reconèixer que té dos problemes, un de conjuntural i un d'estructural, i per això ens hem vist obligats a veure'ns les cares al carrer aquest dijous.

—Quina és la solució, al seu parer?

—Vendre més cotxes, perquè tindrem més feina a la fàbrica i no sobraran treballadors.

—Però la producció de SEAT ha baixat. Enguany, dels 450.000 cotxes previstos, només se'n faran 390.000.

—Per això ara la nostra batalla al comitè mundial serà reclamar al Grup Volkswagen-Audi que ens permeti en-

trar en la seva xarxa comercial, i que puguem augmentar la producció de cotxes fabricant algun dels deu models que té previst treure al mercat. Aquesta és una necessitat vital per al nostre futur.

—Quina intenció té Volkswagen respecte al present i futur de SEAT?

—Estic segur que ara no ens ajudarà. Té un problema més greu que nosaltres, tant pel volum d'excedent de personal com pels rumors de corrupció i l'enfrontament entre la direcció i el sindicat del Metall. Al comitè mundial, ningú no s'ha mullat encara. Però Volkswagen, tot i que digui que SEAT pot tenir pèrdues, sap que som una empresa rendible per al grup, per tant, no es pot permetre el luxe d'emportar-se SEAT enlloc.

—Per què els sindicats rebutgen la proposta de l'empresa per resoldre l'excedent de plantilla de SEAT, que apareix al conveni col·lectiu?

—És veritat que la proposta de l'empresa de reduir el sou i la jornada en un

10% és al conveni, però no es pot aplicar perquè hi ha una clàusula que exigeix un acord amb els treballadors. No l'acceptem perquè, si reduïm els salaris, tenim un col·lectiu de 5.000 treballadors que ja cobrarien per sota del salari mínim, i això és inacceptable. I no renegociarem el conveni col·lectiu. La flexibilitat que hi ha, si la volen utilitzar bé, és suficient.

—La direcció de SEAT no demana diners a la Generalitat, sinó ajuda per resoldre el conflicte. N'hi ha prou?

—Prefereixo que ens donin diners per suportar els costos i l'estancament que viurem en els propers dos anys tot el sector automobilístic que no pas l'ajuda que sembla que vol donar la Generalitat, dient-nos que ens ajudaran a trobar un acord. O desbloquegem la situació aviat o tindrem un panorama molt negre, i al final l'empresa anirà a l'administració a reclamar una altra mena d'ajuda...

—Tem l'expedient de regulació d'ocupació?

—Doncs sí. Hi ha altres casos que han acabat així, i un que ens toca directament, Gearbox, amb 230 treballadors afectats. I si la Generalitat ha concedit expedients de regulació pel mateix motiu que al·lega la direcció de SEAT, no m'estranyaria gens que ens passés a nosaltres. Per això jo no me'n refio mai, de l'administració, perquè manin les dretes o les esquerres, amb les empreses que tenen un pes polític, acaben concedint els expedients. I si no és al cent per cent, serà parcialment.

—El fet que el conseller d'Indústria sigui sindicalista, i afiliat a la UGT, podria beneficiar els treballadors?

—Qualsevol decisió que prengui un conseller ha d'estar plenament justificada, no hi pot haver cap dubte polític. Per tant, crec que la seva condició de sindicalista no influirà en la seva decisió final respecte a un possible expedient.

Gemma Aguilera